

Tisk a informace

Tribunál Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 107/15
V Lucemburku dne 24. září 2015

Rozsudek ve věcech T-124/13, Itálie v. Komise a T-191/13
Španělsko v. Komise

Tribunál EU zrušil tři oznámení o výběrových řízeních, která ukládají uchazečům povinnost, aby si jako druhý jazyk a jazyk komunikace s EPSO vybrali angličtinu, francouzštinu nebo němčinu

V prosinci 2012 a lednu 2013 zveřejnil Evropský úřad pro výběr personálu (EPSO) v *Úředním věstníku Evropské unie* tři oznámení o otevřených výběrových řízeních pro sestavení rezervního seznamu uchazečů¹. Tato oznámení vyžadovala, aby měli uchazeči výbornou znalost jednoho – prvního – jazyka z úředních jazyků Evropské unie (kterých bylo v rozhodné době 23) a uspokojivou znalost druhého jazyka, který si měl každý uchazeč vybrat z angličtiny, francouzštiny nebo němčiny. Druhý vybraný jazyk měl být používán při korespondenci mezi EPSO a uchazeči, jakož i při výběrovém řízení a v průběhu zkoušek ve výběrových řízeních. V oznámeních bylo uvedeno, že toto omezení je odůvodněno zejména zájmem služby, aby se uchazeči mohli okamžitě zapojit do pracovního procesu a byli v každodenní práci schopni efektivní komunikace; v opačném případě by bylo vážně narušeno účinné fungování orgánů.

Itálie a Španělsko navrhuje, aby Tribunál Evropské unie dotyčná oznámení o výběrových řízeních zrušil. Tyto dva členské státy se v podstatě domnívají, že oznámení jsou diskriminační a porušují jak jazykový režim Unie stanovený v „nařízení č. 1“ z roku 1958², tak zásadu proporcionality. Itálie a Španělsko napadají nejen to, že je uchazečům stanovena povinnost vybrat si angličtinu, francouzštinu nebo němčinu jako jazyk komunikace s EPSO, ale také jako druhý jazyk dotčených výběrových řízení.

Dnešním rozsudkem Tribunál napadená oznámení o výběrových řízeních zrušil.

Pokud jde o omezení škály jazyků, které lze používat při komunikaci mezi uchazeči a EPSO, Itálie tvrdí, že evropští občané mají právo obracet se na orgány Unie v kterémkoliv z jejích 23 úředních jazyků a mají právo obdržet odpovědi v tomtéž jazyce. Dotyčné omezení tudíž představuje diskriminaci občanů, jejichž úředním jazykem není angličtina, francouzština nebo němčina. Španělsko dodává, že toto omezení poskytuje v praxi konkurenční výhodu všem uchazečům, jejichž prvním jazykem je jeden ze tří výše uvedených jazyků.

S odkazem na rozsudek Soudního dvora týkající se této otázky³ Tribunál zdůrazňuje, že i když mohou orgány stanovit podrobnosti o užívání jazyků vnitřními předpisy, orgány dotčené napadenými oznámeními této možnosti nevyužily, jelikož oznámení o výběrových řízeních rozhodně nelze považovat za vnitřní předpisy. V situaci, kdy v této oblasti neexistují jiná

¹ Jedná se o oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/125/12 pro sestavení rezervního seznamu uchazečů na pozici asistent v oborech audit, účetnictví a finance a ekonomie a statistika (Úř. věst. 2012, C 394 A, s. 1), o oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AST/126/12 pro sestavení rezervního seznamu uchazečů na pozici asistent v oblastech biologie, vědy o živé přírodě a zdravotní vědy, chemie, fyziky a vědy o materiálech, jaderného výzkumu, stavebního a strojního inženýrství a elektrotechnického a elektronického inženýrství (Úř. věst. 2012, C 394 A, s. 11) a o oznámení o otevřeném výběrovém řízení EPSO/AD/248/13 pro sestavení rezervního seznamu uchazečů na pozici administrátor (AD 6) v oblastech bezpečnosti budov a stavebního inženýrství pro speciální stavební techniky (Úř. věst. 2013, C 29 A, s. 1).

² Nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), v pozměněném znění.

³ Rozsudek ze dne 27. listopadu 2012, Itálie v. Komise (C-566/10 P; viz TZ č. 153/12).

ustanovení, vztahy mezi orgány a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci spadají do působnosti nařízení č. 1. Totéž platí pro vztahy mezi orgány a uchazeči externího výběrového řízení, kteří v zásadě nejsou ani úředníky ani jinými zaměstnanci. Tribunál dodává, že na rozdíl od Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) orgány dotčené napadenými oznámeními nepodléhají zvláštnímu jazykovému režimu. **Tribunál dospěl k závěru, že napadená oznámení porušují nařízení č. 1, protože omezují možnost korespondence s EPSO na tři výše uvedené jazyky. Tato skutečnost sama o sobě postačuje k odůvodnění zrušení všech třech oznámení, aniž by bylo nutné posuzovat, zda tato oznámení vedou k zakázané diskriminaci na základě jazyka.** Tribunál v této souvislosti objasňuje, že uchazeč má právo vybrat si jazyk, ve kterém bude sepsána přihláška, ze všech úředních jazyků a že sdělení, která EPSO zasílá, musí být vyhotovena v jazyce, který si vybral uchazeč. Skutečnost, že uchazeč, který by s EPSO raději komunikoval v jiném úředním jazyce, používá jeden ze tří jazyků, nemůže – na rozdíl od tvrzení Komise – zaručit jasnost a srozumitelnost komunikace mezi EPSO a uchazeči.

Stran povinnosti uchazečů vybrat si angličtinu, francouzštinu nebo němčinu jako druhý jazyk výběrových řízení Tribunál znovu připomíná judikaturu Soudního dvora, podle které omezení výběru na omezený počet jazyků představuje diskriminaci na základě jazyka. Je totiž zjevné, že taková povinnost může některé potenciální uchazeče (tj. ty, kteří mají uspokojivou znalost alespoň jednoho z určených jazyků) zvýhodnit, jelikož se mohou zúčastnit výběrového řízení a být zaměstnáni jako úředníci nebo jiní zaměstnanci Unie, zatímco ostatní, kteří takovou znalost nemají, jsou vyloučeni. Tribunál posoudil odůvodnění omezení, které je uvedeno v napadených oznámeních, aby určil, zda může být toto omezení zdůvodněno.

Tvrzení, podle něhož angličtina, francouzština a němčina zůstávají nejpoužívanějšími jazyky zejména s ohledem na dlouhou praxi orgánů Unie v oblasti jazyků interní komunikace, je podle Tribunálu vágní a není podloženo žádným konkrétním upřesněním. **Nelze vycházet z domněnky, že nově přijatý úředník, který neovládá žádný z dorozumívacích jazyků nebo jazyků jednání orgánu, nebude schopen v rámci dotyčného orgánu okamžitě podávat užitečné pracovní výkony.**

Tribunál uvádí, že tvrzení Komise o používání jazyků v rámci evropských orgánů nemohou podložit statistiky, které předložila. Co se týče statistik o studiu jazyků jako cizích jazyků v členských státech Unie, které rovněž předložila Komise, Tribunál má za to, že nevylučují, že došlo k diskriminaci. **Tribunál dospěl k závěru, že Komise neprokázala, že dotyčné omezení odpovídá zájmu služby. Povinnost uchazečů vybrat si angličtinu, francouzštinu nebo němčinu jako druhý jazyk se podle něj nejeví ani objektivně odůvodněná, ani přiměřená cíli sledovanému Komisí, jímž je přijetí úředníků a jiných zaměstnanců, kteří budou schopni se okamžitě zapojit do pracovního procesu.**

UPOZORNĚNÍ: Proti rozhodnutí Tribunálu lze ve lhůtě dvou měsíců od jeho oznámení podat k Soudnímu dvoru kasační opravný prostředek omezující se jen na právní otázky.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

Úplné znění rozsudku ve věcech [T-124/13](#) a [T-191/13](#) se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499